

Oponentský posudek na bakalářskou práci Nikoly Mikeskové

Média pro mládež: Mediální gramotnost členů Dětské televize

Cílem předkládané práce je vliv účasti mládeže v Dětské televizi (dále jako DTV) na mediální gramotnost. Tento cíl se autorka snaží splnit prostřednictvím dotazníkového šetření na skupině účastníků DTV a kontrolní skupině gymnaziálních studentů. V teoretické části práce se autorka postupně zabývá stručným představením reflexe médií v moderní společnosti, mediální gramotností a projektu DTV. V teoretické části bych uvítal hlubší představení sociologické teorie a výzkumu mediální gramotnosti, a to včetně výsledků předchozích studií, s nimiž by autorka mohla konfrontovat svá zjištění. Není mi úplně zřejmé, proč teoretická část obsahuje podkapitolu Druhy médií, neboť tato je pro další výklad irelevantní a není v něm využita. Autorka také mohla věnovat větší pozornost řazení a názvům kapitol s podkapitol (viz např. dva druhy kapitol, představení základů sociologie médií v první kapitole teoretické části a podkpt. Sociologie a média v kapitole Mediální gramotnost). Převzatý graf č. 2 v teoretické části není díky užití indiferentních barev dostatečně srozumitelný. Práce s odbornými zdroji je na dobré úrovni.

V praktické části autorka nejdříve představuje hlavní testovanou hypotézu, způsob konstrukce dotazníku a postup při sběru dat. Srovnatelnost výsledných dvou vzorků je však již od začátku problematická a to z důvodu odlišné věkové struktury a způsobu sběru dat (elektronické dotazování u první skupiny a papírové dotazníky vyplňované během výuky u druhé). Mohly dle autorky rozdíly ve způsobu sběru dat nějak ovlivnit získané výsledky, a pokud ano, tak jak? Při představování základních parametrů vzorků a mediálního prostředí respondentů (kpt. 2.1. a 2.2.) bohužel autorka nevyužívá základních statistických procedur pro ověření shody distribucí nebo průměrů, a její interpretace je tak nepřesvědčivá, místy dokonce chybná (na str. 41 autorčina interpretace tabulky č. 14). Ve zbývajících částech autorka sice porovnává získané odpovědi prostřednictvím chí kvadrát testu, všechny představené rozdíly ovšem nejsou statisticky signifikantní. Přesto autorka uzavírá analýzu tvrzením, že „členy DTV můžeme považovat za více mediálně gramotné“ (str. 58). Daleko zajímavější a výsledkům výzkumu i lépe odpovídající by bylo uzavřít práci úvahou nad tím, proč nebyly prokázány rozdíly. Autorka v průběhu celé práce předjímá vliv DTV na mediální gramotnost a přání se tak v interpretaci výsledků zřejmě stalo otcem myšlenky. Ve prospěch autorky je nicméně třeba říci, že si je omezením výzkumu a zobecnitelností výsledků vědoma, a v závěru i navrhuje možný postup při dalším a lepším empirickém ověření výzkumné otázky předkládané práce. Pozitivně hodnotím samostatné zpracování celého designu výzkumu, pro autorku jistě může být dobrým ponaučením, že jednou z nejdůležitějších částí empirického výzkumu je proces konstrukce dotazníku a sběru dat.

Celkově práci doporučuji ji k obhajobě, v závislosti na kvalitě obhajoby doporučuji známku dobře nebo velmi dobře.